

Pressemeddelelse

TIME OUT

27. marts – 31. maj 2009

*TIME OUT - Mellem ting og værk
Af Louise Mazanti*

Lone Skov Madsen og Turi Heisselberg Pedersens udstilling på Kunstindustrimuseet er på mange måder en åbning: En åbning mod nye kunstneriske udtryksformer for de to keramikere, der begge er veletablerede navne i dansk keramik. Den er en åbning mod genstande fra museets magasiner, der for en tid synes at have mistet deres attraktionskraft for et nutidigt publikum. Og samtidig er den en åbning for beskueren, der møder et formunivers, der er genkendeligt, og dog transformeret.

De to kunstnere har gået på opdagelse i museets magasiner og udvalgt genstande på tværs af stilarter fra historiske perioder. Blikket har været åbent, og fornemmelsen for genstandenes kommunikative egenskaber intuitiv.

Der er tale om en dialog, hvor de udvalgte genstande har talt deres eget sprog, men hvor den kunstneriske respons fra de to keramikere åbner for helt nye betydninger. De oprindelige genstande fra museets samling fremhæves i et helt nyt lys. De kommunikerer på andre præmisser end de oprindelige, som i mange tilfælde var at fungere som privilegerede eksempler på det bedste en håndværks- og industrikultur kan frembringe. Igennem kunstindustrimuseernes snart 150 år gamle historie er denne rolle for længst udspillet – designerne kigger mange andre steder hen end på museerne for inspiration og har et langt friere forhold til fortidens smagshierarkier. Det betyder at udstillede genstand i langt højere grad kommunikerer på rene æstetiske præmisser – publikum vil se noget smukt, inspirerende eller interessant, ikke noget forbilledligt. Ganske mange genstande er faldet igennem her, og er endt på magasinerne.

At lade to keramikere gå på opdagelse i denne ophobning af genstande uden andre præmisser end inspiration til dialog, har betydet, at helt nye sider af genstandene er blevet genopdaget og fremhævet. I det forudsætningsløse møde; i fraværet af forventninger til, hvilken historie genstandene skal passe ind i, er betydningen frisat. Linjen i et drejet bordben, en enkel, hvid mælkekande, en klassicistisk søjle eller et modernistisk drikkeglas. Objekter som disse er transformeret og omsat til kunstneriske udsagn. Nye værker er opstået på baggrund af gamle, og resultatet er en udstilling, der viser linjer, for-

KUNST
INDUSTRI
MUSEET
DANISH
MUSEUM
OF ART
& DESIGN

DET DANSKE
KUNSTINDUSTRIMUSEUM
BREDGADE 68
DENMARK
TEL +45 3318 5660
FAX +45 3318 5666
INFO@KUNSTINDUSTRIMUSEET.DK
WWW.KUNSTINDUSTRIMUSEET.DK
CVR NR 55798516

THE NATIONAL ART
& DESIGN LIBRARY
BIB@KUNSTINDUSTRIMUSEET.DK
WWW.DKIM.DK

mer og farver, der i al deres enkelthed kommunikerer. I stedet for at være bundet til tid, bliver udstillingen som et legende, universelt formvokabular.

Med denne udstillingside har Lone Skov Madsen og Turi Heisselberg Pedersen udfordret deres hidtidige måde at arbejde på, og det formsprog, der har været resultatet. De har på hver deres måde skabt relationer på tværs af tid og smagsidealer, og har dermed arbejdet med kunsten som et universelt sprog bestående af æstetiske og formmæssige valg, der er beslægtede, og dog truffet ud fra vidt forskellige historiske forudsætninger. Det betyder, at de to kunstnere har bevæget sig fra det udelukkende individualistiske, ekspressive udgangspunkt, der kendetegner den vestlige verdens kunstsyn, til at være i dialog med hele den fond af form, der går forud. I et overordnet perspektiv afspejler udstillingen derfor den kunsthåndværkstradition, Lone Skov Madsen og Turi Heisselberg Pedersen som keramikere vokser ud af: Objekter, der har en nær relation til hverdagslivets sammenhænge, helt tilbage til den tid da middelalderens pottemager drejede sine potter til brug i husholdningen. Op gennem det 20. århundrede har kunsthåndværket skridt for skridt udviklet sig til at indtage den samme refleksive position som billedkunsten – ligesom billedkunsten konstant har udfordret ideen om, hvad kunst er, har kunsthåndværket udfordret sine funktionsrettede rammer. Det vi ser på udstillingen er en tydelig manifestation af kunsthåndværkets aktuelle status; funktionaliteten er udgangspunktet, men den kunstneriske fortolkning er primær.

Hos Turi Heisselberg Pedersen er pottemagertraditionen en næsten kunstnerisk grundimpuls, tilsat et sikkert øje for form. Krukker, potter, kar, fade og skåle i uendelige variationer har igennem en årrække gennemspillet undersøgelser af forholdet mellem form, linjeføring og rum. Serier, gentagelser og variationer over et tema kendetegner hendes værker, og et formsprog der delikat balancerer mellem geometrisk stramhed af organisk sensibilitet. Det omgivende rum eller det negative rum mellem værkerne har gradvist spillet en mere og mere fremtrædende rolle. I den aktuelle udstilling har hun anvendt museets genstande som ting, hvis 'stemning' hun har destilleret. Enten som en refleksion over genstandens funktion, som i de mindre værker hvor genkendelige formelementer skærer sig ind og ud mellem hinanden i varierede serier. Eller som ren form, i de større værker der direkte indtager rummet som abstrakte, skulpturelle former. For Turi Heisselberg Pedersen har udstillingens relativt bundne udgangspunkt således åbnet for frisættelse af et formsprog, der har været under udvikling i flere år.

Lone Skov Madsen har for alvor udfordret sin hidtidige praksis ved blandt andet at bygge store former, der befinder sig på grænsen mellem skulptur og møbel. Tilgangen er næsten scenografisk i de projekter, hvor hun sammenstiller museets genstande med sine egne værker og dermed skaber et nyt udtryk, baseret på visuelle spændinger og tematiske slægtskaber.

Mens Turi Heisselberg Pedersens dialog med museets genstande bygger på formforløb der repeteres og transformeres, inddrager Lone Skov Madsen i disse værker museets genstande direkte. Vandkaraffel og drikkeglas fra museets samling sat sammen med hendes egen kaktuslignende form aktiverer eksempelvis en associationsrække, der rækker ud over genstandenes betydning hver for sig. I en anden type værker lader hun sig derimod inspirere formmæssigt til et skulpturelt udtryk, hvor den oprindelige form er abstraheret i en blanding af organisk nedbrydning og krystallisk vækst.

Uanset hvor lang de to kunstnere går i deres fortolkning af genstandene fra Kunstindustrimuseets samling er formuniverset genkendeligt. Udgangspunktet i de historiske genstande findes, også direkte i udstillingen, og det betyder, at dialogen er etableret. Hermed åbnes et nyt perspektiv på Lone Skov Madsen og Turi Heisselberg Pedersens værker, men i lige så høj grad etableres der et nyt syn på museets opmagasinerede genstande. Formuniverserne beriger hinanden, og beriger dermed også den beskuer, der har sanserne åbne overfor hvordan former kommunikerer, på tværs af tid og rum.

11. maj 2009